

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218203484
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7218203484.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku matky s maloletou A. Z. nar. XX.X.XXXX bývajúcou u otca zastúpenou Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na návrh oprávnenej Mgr. I. Z. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v S. na V. námestí č. XX zastúpenej JUDr. Evou Hencovskou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Bajzovej č. 2 proti povinnému Q.. W. Z. Dr. rer. nat. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu v S. na ul. W. jednoty č. XX/X toho času v S. na ul. R. č. X zastúpeným JUDr. Ivetou Rajtákovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Štúrovej č. 20 za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry Košice v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia o odvolaní Okresného prokurátora Košice proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 12.2.2020 č.k. 43Em 3/2018-419 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že oprávnená v konaní návrhom podaným dňa 13.4.2018 sa domáhala výkonu rozhodnutia uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 359/2017-255 zo dňa 17.1.2018, právoplatného dňa 7.2.2018 v časti úpravy styku matky s maloletou. Návrh oprávnená odôvodnila tým, že povinný opakovane, úmyselne a bez ospravedliteľných dôvodov marí výkon rozhodnutia a odmieta sa podrobiť súdnemu rozhodnutiu tým, že ocestoval 26.3.2018 s maloletou na 3 týždne do mesta Dubna v Rusku, o čom ju informoval až v čase, keď sa s maloletou nachádzal mimo územia SR. Spolu bolo zmarených 6 stretnutí s maloletou. Návrh odôvodnila ust. § 370, § 372 CMP a § 390 CMP a konštatoval, že zo spisu vyplýva, že rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 359/2017-255 zo dňa 17.1.2018, ktoré bolo exekučným titulom v tomto konaní, bolo uznesením konajúceho súdu č.k. 43P 152/2017-494 zo dňa 4.10.2018 zrušené v časti úpravy styku oprávnenej s maloletou a zároveň bolo nariadené nové neodkladné opatrenie týkajúce sa úpravy styku oprávnenej s maloletou tak, že oprávnená má právo stretávať sa s maloletou v prítomnosti otca každý piatok od 15.30 hod. do 18.30 hod. a každú stredu od 15.30 hod. do 18.30 hod.. Konajúci súd uznesením sp.zn. 14P 266/2017 zo dňa 14.5.2019 zamietol návrh povinného na zrušenie uznesenia č.k. 43P 152/2017-494 a úpravu styku oprávnenej s maloletou upravil tak, že bude prebiehať v Psychosociálnom centre na J. č. X v S. za prítomnosti povinného a PhDr. B. I., PhD.. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 7CoP 105/2019-1514 zo dňa 4.9.2019 uznesenie potvrdil, upravil styk oprávnenej s maloletou každý piatok od 15.30 hod. do 18.30 hod., každú nedeľu od 15.30 hod. do 18.30 hod. bez prítomnosti povinného a zároveň zrušil uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 4.10.2018 č.k. 43P 152/2017-494, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1.11.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 9.11.2018 č.k. 43P 152/2017-535, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.12.2018 vo výrokoch o úprave styku povinnej s maloletou. Konštatoval, že z uvedeného vyplýva, že v danom prípade sa nejedná o zmenu exekučného

titulu, nakoľko výslovne došlo k jeho zrušeniu a nariadeniu nového rozhodnutia v časti týkajúcej sa úpravy styku matky s maloletou dcérou za úplne iných podmienok, čo možno považovať za podstatnú zmenu. Navyše došlo k vydaniu nového rozhodnutia, nového exekučného titulu týkajúceho sa úpravy styku matky s maloletou v inom súdnom konaní vedenom na konajúcom súde pod sp.zn. 14P 166/2017, a preto konanie o výkon rozhodnutia na základe exekučného titulu v zmysle uznesenia č.k. 8CoP 359/2017-255 zo dňa 17.1.2018, ktorý bol zrušený, zastavil v súlade s ust. § 390 písm.b/ CMP a o trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 391 a § 52 CMP.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm.h/ CSP a uviedol, že konanie o výkon rozhodnutia v danej veci bolo v zmysle napadnutého uznesenia zastavené podľa § 390 písm.b/ CMP, podľa ktorého súd konanie zastaví, ak bol exekučný titul po nariadení výkonu rozhodnutia zrušený; ak bol exekučný titul zmenený, súd môže pokračovať vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu. Konštatoval, že aplikáciu ust. § 390 písm.b/ CMP súd prvej inštancie v podstate odôvodnil v bode 6. tým, že z uvedeného vyplýva, že v danom prípade sa nejedná o zmenu exekučného titulu, nakoľko výslovne došlo k jeho zrušeniu a k nariadeniu nového rozhodnutia v časti týkajúcej sa úpravy styku matky s maloletou dcérou za úplne iných podmienok, čo možno považovať za podstatnú zmenu. K vydaniu nového rozhodnutia, nového exekučného titulu upravujúceho styk matky s maloletou došlo v inom súdnom konaní vedenom na rovnakom súde pod sp.zn. 14P 166/2017. Uviedol, že s citovanou argumentáciou súdu prvej inštancie sa nemožno stotožniť, pretože neodráža osobitosti súdnych konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, a to možnosť zmeny alebo zrušenia týchto rozhodnutí v prípade zmeny pomerov. Uvedený postup rieši situácie, ak súd sám alebo strana iniciovali zrušenie alebo zmenu rozhodnutia, nie v opravnom konaní využitím opravných prostriedkov, ale ako dôsledok zmeny pomerov účastníkov konania, ako to bolo aj v danom prípade uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP 105/2019-1514 zo dňa 4.9.2019. Uvedeným uznesením Krajského súdu v Košiciach bolo síce zrušené neodkladné opatrenie o úprave styku matky s maloletou ako exekučného titulu v tejto veci a bolo nariadené nové neodkladné opatrenie. Pretože právny poriadok Slovenskej republiky nepozná inštitút zmeny neodkladného opatrenia, no nejedná sa o takú zásadnú zmenu pomerov, ktorá by súdu bránila pokračovať v konaní, avšak na podklade nového zmeneného vykonateľného súdneho rozhodnutia uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP 105/2019-1514 zo dňa 4.9.2019. V danej veci v dôsledku citovaného rozhodnutia nedošlo k zámene v osobe povinnej a oprávnenej z exekučného titulu a rovnako bol zachovaný predmet konania. Daným uznesením krajského súdu zo dňa 4.9.2019 nedošlo k takej modifikácii úpravy styku matky s maloletou, ktorá by neumožňovala pokračovanie vo vykonávanom konaní. Poukázal na to, že výkon rozhodnutia uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 359/2017-255 zo dňa 17.1.2018 bol nariadený uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 43Em 3/2018-189 zo dňa 10.9.2018 v spojení s opravným uznesením, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho súdu č.k. 8CoP 69/2019-336 zo dňa 29.3.2019. Odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení výkonu č.k. 43Em 3/2018-189 zo dňa 10.9.2018 v čase, keď už bol rozhodný exekučný titul zrušený uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 43P 152/2017-494 zo dňa 4.10.2018, pričom odvolací súd nezhliadol dôvody, pre ktoré by súd nemal pokračovať v konaní na podklade zrušujúceho uznesenia okresného súdu zo dňa 4.10.2018. V súvislosti s uvedeným je pokračovanie v danej veci na podklade ostatného zmeneného exekučného titulu jednoznačne namieste vyhodnotiť v záujme maloletého dieťaťa. Uviedol, že styk oprávnenej matky s maloletou dcérou bol upravený súdnymi rozhodnutiami zo dňa 17.1.2018, 4.10.2018, 4.9.2019, pričom o nariadení výkonu prvého z nich Okresný súd Košice II konal pod č.k. 43Em 3/2018, o druhom z nich pod sp.zn. 14Em 6/2019, pričom toto konanie bolo zastavené odvolacím súdom uznesením č.k. 8CoP 249/2019-398 zo dňa 29.11.2019, pretože Okresný súd Košice II už v tej istej veci začal konať skôr pod č.k. 43Em 3/2018. Z uvedeného vyplýva, že otec ako povinný riadnym spôsobom po dlhší čas nerešpektoval právo oprávnenej matky a maloletej dcéry na ich pravidelný kontakt v zmysle právoplatných súdnych rozhodnutí, čo možno vyhodnotiť ako v rozpore so záujmami maloletej. Navyše, ak by došlo k právoplatnému zastaveniu konania na základe týmto odvolaním napadnutého uznesenia, o prípadnom ďalšom návrhu matky na výkon súdneho rozhodnutia a o úprave jej styku s maloletou by súd rozhodoval už v treťom samostatnom konaní. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že v konaní mal. A. dochádza k vážnym porušeniam Dohovoru o právach dieťaťa, pretože nedošlo k žiadnej zmene a maloletej otec svojím postojom k osobe matky neumožňuje dlhodobo sa s ňou stretávať. Vo veku mal. A. dovŕšených 4 rokov

nemožno považovať nemenný postoj jej zákonného zástupcu vo vzťahu k stretávaniu sa s matkou za prejav jej vôle a za vyjadrenie jej záujmu na osobný kontakt s matkou. Podmienky pre vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb medzi maloletou a matkou a blízkymi osobami zo strany matky sú pretrhnuté a opakovane porušené. Upozornil, že maloletej je upierané právo na oboch rodičov na pravidelné udržiavanie osobného vzťahu a priameho styku s matkou, právo na starostlivosť zo strany matky byť spolu s matkou pre ňu znamená základný prvok rodinného života, a to aj napriek nezhodám vo vzťahoch medzi rodičmi. Právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať, podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i samotné právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov, a teda ak je rozhodnutím súdu zverené do starostlivosti jedného z rodičov, potom by tomuto dieťaťu malo byť umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Konštatoval, že otec opakovane odchádza pracovne mimo územia SR na niekoľko týždňov a je tu dostatočný priestor pre dieťa a matku, kedy by mohla s dcérou sa stretávať a zabezpečovať jej celodennú osobnú starostlivosť. V súčasnosti matka nemá vedomosť, kde sa maloletá nachádza, nemá o dieťati žiadne relevantné informácie, nemá umožnený žiaden kontakt s maloletou, pričom posledné stretnutie sa realizovalo 31.5.2019.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že v konaniach týkajúcich sa maloletých detí je najdôležitejší záujem dieťaťa, v kontexte ktorého Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre zdôraznil, že tento záujem sa skladá z dvoch zložiek. Na jednej strane vyžaduje udržiavanie väzieb dieťaťa s jeho rodinou, pričom rodinné väzby môžu byť pretrhnuté iba vo veľmi výnimočných prípadoch a musí byť vykonané všetko v záujme zachovania osobných vzťahov a ak je to vhodné v záujme obnovy rodiny. Na druhej strane je v záujme dieťaťa, aby bola jeho výchova zabezpečená v stabilnom prostredí a rodičom nemôže byť podľa čl. 8 Dohovoru umožnené uplatňovať opatrenia, ktoré by mohli poškodiť zdravie a vývoj dieťaťa. Článok 8 Dohovoru vyžaduje zo strany príslušných orgánov rozhodovanie zachovávajúce rovnováhu medzi záujmami dieťaťa a záujmami rodičov. V danom prípade bolo začaté konanie, aby sa predišlo pokračovaniu konania povinného, ktorý úmyselne, vedome a svojvoľne maril vykonateľné súdne rozhodnutie. K zmene exekučného titulu v dôsledku toho, aby súd promptne konal, podala nový návrh na výkon rozhodnutia, kde odvolací súd konanie zastavil práve v dôsledku už existujúceho súdneho konania. Po dlhšom čase takmer dvoch rokov však súd zastavil aj toto konanie s odôvodnením, že došlo k opätovnej zmene exekučného titulu. Poukázala na to, že zákon nevyklučuje, aby súd konal na podklade zmeneného exekučného titulu, aj pokiaľ by k jeho zmene došlo v inom konaní, ak je nariadenie výkonu rozhodnutia v záujme dieťaťa. Právny názor súdu, podľa ktorého malo dôjsť k zrušeniu exekučného titulu, na podklade ktorého by bolo konanie vedené a vydaniu nového rozhodnutia, v dôsledku čoho je potrebné konanie zastaviť, považuje za striktný, formálny, bez zreteľa na uplatnenie výkladových pravidiel a zmysel samotného konania. Doterajší postup súdu považuje za vyjadrenie nezájmu promptne chrániť práva rodiča a dieťaťa, ktoré sú konaním povinného nepretržite porušované. Konanie o výkon rozhodnutia vo veci maloletých je možné začať podľa § 376 ods. 1 CMP na návrh alebo podľa § 376 ods. 2 CMP aj bez návrhu. Vyslovila názor, že súd disponuje nástrojmi a opatreniami, aby mohol v súlade so zákonom zabrániť nerešpektovaniu vykonateľného rozhodnutia zo strany povinného, napriek tomu ich však bezdôvodne odmieta uplatniť. Poukázala na skutočnosť, že povinný 30.10.2019 vycestoval bez jej súhlasu s maloletou do Ruska, odkiaľ sa doposiaľ nevrátil, neposkytol jej žiadne podstatné informácie o maloletej, polícia, prokuratúra, kolízny opatrovník ani súd nemá vedomosť o skutočnosti, kde reálne sa mal. A. nachádza, kedy sa vráti na Slovensko, kto ju opatruje a ani či chodí do škôlky. Toto konanie povinného je vážnym porušením zákonnej úpravy, podľa § 35 Zákona o rodine je ignorovaním jej práva ako matky a maloletej garantovaných v čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a v dôsledku nečinnosti súdu dochádza aj k porušovaniu práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v spojení s ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, pretože ako matke súd jej ani jej dieťaťu doposiaľ neposkytol súdnu ochranu, ktorá je v prejednávanej veci nevyhnutná. Uviedla, že ku dňu podania návrhu povinný súhrne zmaril 187 stretnutí s maloletou. Svoje vlastné dieťa od svojvoľného odňatia povinným 11.10.2017 v čase, keď bola maloletá ešte dojčená do 14.2.2018 nevidela ani raz. V období od 18.5.2018 do 31.5.2019, t.j. obdobie jedného roka maloletú videla 17 hodín a od 31.5.2019, t.j. 10 mesiacov nevidela dieťa ani raz. Uviedla, že povinný nemá žiaden relevantný a opodstatnený dôvod na to, aby jej upieral právo byť v pravidelnom kontakte s dcérou. Povinný podľa jej názoru koná výlučne na základe vlastnej ľubovôle, čo konštatovala aj krajská prokuratúra vo vyjadrení, že z celého doterajšieho konania je evidentná snaha otca maloletej eliminovať a minimalizovať kontakt matky s dcérou a matku zo života maloletej vylúčiť. Uviedla, že s poukazom aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 26/05, podľa ktorého zákonná úprava styku rodičov s ich maloletými deťmi zodpovedá ústavnej ochrane rodičovstva a požiadavke na osobitnú ochranu detí a mladistvých zaručených v ust. čl. 41 ods. 1 Ústavy SR. Právna úprava styku rodičov s

maloletými deťmi nevedie preto k obmedzeniu práv rodičov, ale naopak, prispieva ňou k ich garancii. Vyslovila názor, že je dôležité, aby súdy garantovali riadne uplatňovanie práv maloletého dieťaťa na zachovanie kontaktu s oboma rodičmi, ktoré je v danom prípade v dôsledku svojvoľne povinného popierané a v rámci základných zásad CMP musí byť pri každom rozhodnutí týkajúcim sa maloletého dieťaťa na prvom mieste ochrana jeho najlepších záujmov, preto považuje za jednoznačné, že je v záujme dieťaťa, aby mohlo mať kontakt s otcom aj s matkou. Uviedla, že je neakceptovateľné, aby bola tolerovaná svojvoľa povinného, ktorý nerešpektuje súd ako autoritu a aby mu bolo naďalej umožňované zámerne a účelovo brániť v styku matky s dieťaťom, navyše pokiaľ dieťa je vo veku 4 rokov, kedy v tomto období potrebuje matku, od ktorej ju povinný zámerne izoluje napriek tomu, že nemá žiadny objektívny dôvod, ktorý by ho pri plnení si povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím ospravedlnil. Uviedla, že povinný nemá dlhodobý záujem jej umožniť stretnúť sa s dieťaťom, na jej výzvy nereaguje a výlučne sám rozhoduje o tom, či sa s dieťaťom môže stretnúť alebo nie. Zo strany povinného ide o sústavné konanie počas obdobia už 2 rokov, preto vyslovila názor, že je daný dôvod, aby súd postupoval promptne tak, aby nedochádzalo k zásahom do jej rodičovských práv ako matky a zároveň, aby boli chránené aj práva dieťaťa. V tejto súvislosti poukázala aj na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, ktorý v náleze IV.ÚS 46/2013 citoval, že rodičia sú pri výkone rodičovských práv a povinností zásadne rovnoprávni za podmienky, že sú obaja nositeľmi práva výkonu. Je preto prvoradou a súčasne právom obidvoch rodičov podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že nežijú v spoločnej domácnosti. Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov a že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Zároveň poukázala aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8CoP 216/2015 v ktorom uviedol, že obidvaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam a pokiaľ jeden z rodičov nie je schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča. Rodičovské práva sú koncipované na rovnoprávnom postavení obidvoch rodičov, preto je potrebné pri úprave výchovy vychádzať zásadne z toho, že rodič má právo na to, aby sa v rovnakej miere podieľal na výchove dieťaťa ako druhý rodič. Z uvedeného dôvodu je za účelom zachovania rovnoprávnosti postavenia oboch rodičov, ako aj za účelom ochrany práv dieťaťa daný dôvod na to, aby súd pristúpil k výkonu súdneho rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4.9.2019 sp.zn. 7CoP 105/2019 a aby promptne zamedzil povinnému v porušovaní jej rodičovských práv a najmä práv dieťaťa.

6. Konania o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

7. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa ust. § 390 písm. b) CMP súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak exekučný titul bol po nariadení výkonu rozhodnutia zrušený; ak bol exekučný titul zmenený, súd môže pokračovať vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 377 ods. 2 CMP a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

11. Predmetom konania je v danom prípade výkon rozhodnutia na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 359/2017-255 zo dňa 17.1.2018, ktoré bolo zrušené uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 43P 152/2017-494 zo dňa 4.10.2018, ktorým bol zároveň upravený styk matky s maloletou. Krajský súd v Košiciach č.k. 7CoP 105/2019-1514 zrušil uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 4.10.2018 č.k. 43P 152/2017-494, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1.11.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II z 9.11.2018 č.k. 43P 152/2017-535, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.12.2018 vo výrokoch o úprave styku matky s maloletou a upravil styk matky s maloletou A. každý piatok od 15:30 hod. do 18:30 hod a každú nedeľu od 15:30 hod do 18:30

hod. bez prítomnosti otca. Obsahom citovaných uznesení je preukázané, že neodkladné opatrenie, ktoré bolo exekučným titulom síce bolo v časti úpravy styku matky s maloletou zrušené, ale vzápätí bolo nariadené nové neodkladné opatrenie zohľadňujúce pracovné povinnosti matky, pričom zmena styku sa týkala iba iných dní v týždni, v ktorých mal styk prebiehať v dôsledku zmeny pomerov účastníkov. Vzhľadom k tomu, že právny poriadok Slovenskej republiky nepozná inštitút zmeny neodkladného opatrenia, pričom v predmetnej veci sa nejedná o takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá by súdu bránila pokračovať v konaní na základe nového (zmeneného) vykonateľného súdneho rozhodnutia, keďže nedošlo k zámene osoby povinnej ani oprávnenej z exekučného titulu a bol zachovaný predmet konania. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že výkon uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 8Cop 359/2017-255 zo 17.1.2018 bol nariadený uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 43 Em 3/2018-189 z 10.9.2018 v spojení s opravným uznesením, ktoré odvolací súd uznesením z 29.3.2019 č.k. 8CoP 69/2019-336 potvrdil v čase, keď už bol exekučný titul zrušený uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 43P 152/2017-494 zo 4.10.2018, pričom odvolací súd nezistil relevantné dôvody, ktoré by bránili súdu pokračovať v konaní na základe zrušujúceho uznesenia okresného súdu zo 4.10.2018, čo je v záujme maloletého dieťaťa.

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).